

ДОСЛІДЖЕННЯ ГОСТРОЇ ТОКСИЧНОСТІ СУХОГО ЕКСТРАКТУ ГЛЕДИЧІЇ

Романова С.В.¹, Дученко М.А.²

¹Кафедра ботаніки

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

²Кафедра фармацевтичної хімії

*Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, м. Вінниця,
Україна*

svetvikrom@ukr.net

Гледичія звичайна (*Gleditsia triacanthos* L.) належить до родини бобових і є складовою частиною лісів центральної частини Північної Америки. Гледичія – велике листопадне дерево, на батьківщині (Північна Америка) досягає до 42 м у висоту і до 180 см у діаметрі. На початку XVIII століття її почали культивувати в парках, пізніше – у захисних насадженнях по всій Європі. Висаджують як декоративну рослину та для зелених огорож в Центральній та Південній Європі: Австрії, Угорщині, Болгарії, Чехії, Німеччині, Італії, Румунії тощо. В Україні гледичія колюча повсюдно інтродукована на початку XIX століття. Тепер 10 видів роду *Gleditsia* в Україні успішно інтродуковані в Поліссі, Лісостепу, Степу, на Південному березі Криму.

Ця рослина широко використовується у народній медицині при гастритах, виразковій хворобі шлунка і дванадцятипалої кишки, холециститах, при хронічних запорах.

Раніше нами був отриманий сухий екстракт з листя гледичії звичайної і тому метою роботи було дослідження гострої токсичності цього екстракту.

Вивчення гострої токсичності екстракту листя гледичії колючої вивчали на базі експериментальної фармакологічної лабораторії кафедри фармакології Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова під керівництвом зав. кафедри біологічної хімії, д.м.н., проф. Волощук Н. І. Тварини дослідних груп одержували досліджуваний сумарний препарат гледичії в діапазоні доз від 100 мг/кг до 1000 мг/кг. Препарат вводили внутрішньочеревинно у відповідних дозах, розчинюючи його в необхідній кількості фізіологічного розчину. Якщо обсяг препарату перевищував 5 мл, введення проводили дрібно протягом доби. Для розрахунку середньої летальної дози (ЛД₅₀) через 14 днів визначали відсоток летальності в кожній групі і за допомогою таблиць, а також розрахунків відповідно до методу пробіт-аналізу кривих летальностей за В. Б. Прозоровським визначали значення ЛД₅₀.

При дослідженні низьких та середніх доз препарату видимих ознак впливу на зовнішній вигляд, апетит чи поведінку щурів зареєстровано не було. Відсутність летальності у щурів дозволяє вважати, що значення ЛД₅₀ для сумарного препарату гледичії перевищує максимальну дозу, яку використовували в експерименті, тобто у щурів при внутрішньочеревинному введенні ЛД₅₀ > 1000 мг/кг. Дане значення ЛД₅₀ дозволяє віднести сумарний препарат гледичії за класифікацією К.К. Сидорова до VI класу токсичності – відносно нешкідливі речовини.